

Košarka na faksu

Zvonimir Baričević¹

Sjedio sam vani na stepeništu ispred faksa, bila je jesen i vrijeme je bilo vedro, željno sam iščekivao početak prvog sata tjelesnog. Po glavi su mi lutali silni pojmovi kao što su «teodolit», «nivelmir» (tako sam razumio prof. Lasića) i tko zna kakvi sve ne izvanredni i skupocjeni instrumenti za koje sam po prvi put čuo kad sam upisao ovaj naš čudesan fakultet. Mislio sam si: «Evo napokon slijedi nešto di neću slušati neke gluposti tipa to ja znam još iz srednje geodetske i sl., napokon nešto što i ja potpuno shvaćam, tjelesni».

U međuvremenu skupio se već pozamašan broj nestrupljivih studenata ispred željeznih crvenih vrata naše dvorane koja je bila smještena odmah nasuprot stepeništu na kojem sam ja sjedio. Nakon nekoliko minuta ispred te gomile pojavio se čovjek u crnoj jakni sijede kose srednjih godina i pozvao sve te ljude u dvoranu. Kada sam to vidio, krenuo sam i ja za njima. Unutra je profesor počeo objašnjavati što ćemo sve morati napraviti da bi zadovoljili kriterije za dobivanje drugog potpisa. Među svim tim uvjetima kao što su: Sljeme, veslački miting, nogomet, košarka, ovaj zadnji mi je upao u uho: pa to je bar lako, to sam već trenirao. Sad sve što moram napraviti je pričekati dok se sva ta silna gomila ljudi ne raščisti otići u ured čovjeka sijede kose i dogovoriti se oko termina.

Prvi put kad sam ušao u svlačionicu osjetio se onaj dobro poznat miris koji je bio kombinacija desetaka pari muških tenisica i već ustajalog mirisa svlačionice

koji nije ništa drugo već nasljedstvo prijašnjih generacija koje se uvuklo u zidove. Atmosfera među studentima u svlačionici je bila odlična, sve su to bili momci s «viših» godina koji su se već dosta vremena susretali tako da

tri koliko ja igram događao se identičan scenarij samo bi se eventualno promijenio protivnik u četvrtfinalu, ali mi bismo uvijek zapeli na toj stepenici.

Unutar te četiri godine što sam igrao za momčad Geo-

tema za razgovor nije nedostajalo. U svlačionici sam dosta puta čuo korisnih savjeta starijih kolega, naravno bilo je tu i dosta «lovačkih priča» o tome kako se neki predmeti, a pogotovo neki profesori jako teški te da ćemo se mi mlađi morati itekako namučiti da bi dali godinu.

I počela je prva sezona studentske košarkaške lige koju smo svi željno iščekivali. Sezona se igrala po skupinama, a skupina u koju smo mi upali činila se dosta lagana barem po pričama već iskusnih lisaca u našim redovima tako da je bilo realno očekivati da ćemo upasti među prve dvije momčadi u skupini i ući u osminu finala u knock out sistem. Upravo se to i dogodilo: ne samo da smo ušli u osminu, nego smo dogurali i do četvrtfinala gdje nas je čekao uvijek nezgodni FER. Te godine i sljedeće

detskog fakulteta promijenilo se mnogo lica u našoj svlačionici, mi nekad naivni i neiskusni polako ali sigurno preuzeli smo ulogu onih «iskusnih lisaca» koji pričaju «lovačke priče», umjesto nas dolaze neki novi klinci kojima smo mi «momci s viših godina» i koje bi mi trebali prihvatiti. U međuvremenu o geodeziji smo naučili već dosta tako da je vrijeme da kroz neko vrijeme i mi krenemo dalje i staru svlačionicu ostavimo mlađim generacijama. Ali u jedno možemo biti sigurni: i mi smo ostavili nasljedstvo budućim studentima, naši «mirisi» su se već udomačili u zidovima male stare svlačionice.

Kako se prijaviti

Treninzi počinju utorkom u 16:00 u dvorani u Kačićevoj 23 i za prijavu ih je dovoljno posjetiti. ■

[1] Zvonimir Baričević, zbaricevic@geof.hr